

Το μιούζικαλ **Σιωπή, ο βασιλιάς ακούει** (1993, παραγέλια ΟΜΜΑ) παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών (Αίθουσα Δημήτρη Μητρόπουλου) τον Ιανουάριο του 1994, για δύο παραστάσεις. Τους ρόλους ερμήνευαν οι: Τίνα Μαλακατέ (Μούσα), Γιάννης Σαμσιάρης (Μουσικός) και Τάσης Χριστογιαννόπουλος (Βασιλιάς). Τη σκηνοθεσία υπέγραφε ο Θωμάς Μοσχόπουλος και την ορχήστρα ALEA III διημύνησε ο Θόδωρος Αντωνίου.

Ο Νίκος Κυπουργός αφιερώνει το έργο στη μνήμη του John Cage (1912-1992).

Μια ολοκαίνουργια πρόταση γεμάτη φρεσκάδα, χρώμα και μελωδία έρχεται να ταράξει τα νερά στο χώρο του παιδικού μουσικού θέατρου. Βασισμένο στο παραμύθι «Τα καινούργια ρούχα του Βασιλιά», το έργο **Σιωπή, ο βασιλιάς ακούει** περπατά σε απίθανα μουσικά μονοπάτια, εμπλουτίζεται με ηλεκτρονικά μέσα και πασπαλίζεται με ζωντανή μουσική παρασύροντας μονομιάς τα παιδιά στο μοναδικό κόδιο του θέατρου, της μουσικής και του παραμυθιού.

Η θεματολογία και η εξαιρετικά ελκυστική μουσική γραφή καθιστούν την παράσταση ιδιαίτερη εισαγωγή στον κόσμο της μουσικής τόσο για τα παιδιά όσο και για τους μεγάλους. Το έργο είναι γραμμένο με τέτοιο τρόπο ώστε οι βασικές έννοιες της μουσικής να μεταδίδονται σαν παιχνίδι.

Ο βασιλιάς της μουσικής δεν είναι ποτέ ευχαριστημένος, όποια μουσική κι αν την παρουσιάζει ο μουσικός της αυλής. Το μουσικό από την απελιούτα του έρχεται να βγάλει η Μούσα, που βρίσκεται με τη σειρά τη μη ευκαρπία να «έσωμει στη δουλειά» από την οποία είναι αποκοπεί μετά της «εποχές δόξης» του Μόσαρτ και του Μπαχ. Η Μούσα επιστρέφει τις επιτά νότες και εμπνέει στο μουσικό ένα υπέροχο κομμάτι. Ούτε κι αυτό, όμως, αφήνει ικανοποιημένο το βασιλιά. Η Μούσα, λοιπόν, σκέφτεται κατά καινουργία: εμφανίζεται στο βασιλιά μεταμφιεσμένη σε διάσπολο μουσικό από το εξωτερικό, του οποίου τη μουσική, τάχα, μπορούν να την ακουσουν μόνο όσοι έχουν πραγματικό γνώση και μουσικές γνώσεις. Και, φυσικά, ούτε ο βασιλιάς ούτε η αυλή του τολμούν να παραδεχθούν ότι το «φριστουργήμα» που τους παρουσιάζει η Μούσα δεν είναι στην πραγματικότητα παρά...

Ο δημιουργός της Λιλπούπολης συναντά την ομάδα που έφερε την ανανέωση στην ελληνική όπερα στο πιο δυναμικό κέντρο τεχνών της πόλης

Μουσική:
Νίκος Κυπουργός
Κείμενο:
Θωμάς Μοσχόπουλος
Νίκος Κυπουργός

Ενορχήστρωση, μουσική διάσακτα:
Χαράλαμπος Γωγίδης
Σκηνικό, κοστούμια:
Κωνσταντίνος Ζαμάνης
Φωτισμός:

Νίκος Σωτηρόπουλος
Ηχητικός σχεδιασμός:
Γιώργος Πούλιος
Γιώργης Σακελλαρίου
Βίντεο:
Πάνος Βιττωράκης

Διεύθυνση παραγωγής:
Γαβριέλλα Τριανταφύλλη
Βοηθός οκηνοθέτη:
Αγγελική Μαρίνου

Χειρισμός ήχου-βίντεο:
Γιώργος Πούλιος
Γιώργης Σακελλαρίου

Μουσική:
Ιωάννα Φόρτη
Μυρτώ Μποκολίνη
Μουσικός:
Δημήτρης Δημόπουλος
Ζαφείρης Κουτελιέρης
Βασιλιάς:
Κωστής Ραφαηλίδης
Μπάμπης Αλεξανδρόπουλος

ARTéfacts ensemble:
Κλαρινέτο:
Σπύρος Τζέκος
Δημήτρης Μπακέας
Τρομπέτα:
Φάνης Βερνίκος
Ανδρέας Νικολούζος
Πίano:
Χρήστος Σακελλαρίδης
Μπέάτα Πίνσετίτης
Βιολοντάριο:
Σοφία Ευκλείδης
Δημήτρης Τραυλός
Πάνος (καθημερινές):
Δημήτρα Κακάκη

Για περισσότερες πληροφορίες και για να κλείσετε θέσεις για σχολεία και ομάδες, μπορείτε να απευθυνθείτε στην κα Μαρίνα Δημητρίου 211 4023481 & 6977 412352, marinadimitrioul@gmail.com

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
BIOS, Πειραιώς 84, Αθήνα
210 3425335
www.bios.gr

Καθημερινά παραστάσεις για σχολεία στις 11.00.
Κάθε Σάββατο στις 15.30 & κάθε Κυριακή στις 11.00 & στις 15.30.

Βραδινές παραστάσεις κάθε Δευτέρα στις 21.00.

Μια μουσική παράσταση του **Νίκου Κυπουργού** για παιδιά και για μεγάλους από τον Οκτώβριο του 2009 ως το Μάιο του 2010 στο BIOS (Αθήνα, Πειραιώς 84)

Για τους συντελεστές

ΟΙ ΟΠΕΡΕΣ ΤΩΝ ΖΗΤΙΑΝΩΝ

Η εταιρεία μουσικού θέατρου «Οι όπερες των ζητιάνων» ιδρύθηκε το 2002 από τον συνθέτη Χαράλαμπο Γωγίδη, τον σκηνογράφο Κωνσταντίνο Ζαμάνη και την παραγωγό Γαβριέλλα Τριανταφύλλη, με σκοπό την παραγωγή παραστάσεων όπερας και μουσικού θεάτρου χαμηλού κόστους και σύγχρονης αισθητικής σε χώρους έξω από τους συνηθισμένους.

Μέχρι σήμερα, η εταιρεία έχει παρουσιάσει τις ακόλουθες παραγωγές: Χαράλαμπο Γωγίδη: *Η Κοκκινοσκούφιτσα και ο (καλός) λύκος* (Θέατρο Ροές, Φεβρουάριος 2005, σε συνεργασία με την Ορχήστρα των Χρωμάτων) & *Τζουζέπε Βέρντη: Τροβατόρε* (BIOS, Μάιος/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2008) | Χαράλαμπος Γωγίδης: *Πληγή, όπερα σε επτά γεύματα - Πρώτη παγκόσμια εκτέλεση* (Φεστιβάλ Αθηνών, Πειραιώς 260, Ιούλιος 2008, σε συνεργασία με το dissonArt ensemble) | *Υμνος του Κράτους του Σαμποτάζ (State of Sabotage) - Πρώτη ελληνική εκτέλεση* (BIOS, Φεστιβάλ ΟΠΑ 0.2/BIOS & Art Athina, Μάιος 2009).

www.thebeggarsoperas.gr, www.myspace.com/thebeggarsoperas

«Το μικρό αλλά θαυματουργό αυτό μιούζικαλ [...] αποτελεί διαμαντάκι του είδους και πολύ θα θέλαμε να το ξαναδούμε.»

Ανδρέας Ρικάκης,
Η Καθημερινή

«Ποιος δάμινας μας εμποδίζει να παραμελούμε τους μήβούς; Να παραμελούμε τους Ελληνες δημιουργούς; Γιατί στην ευχή δεν αγαπάμε αυτό που παράγει το τόπο; Και το ποι ομηρικό, τι μας κάνει εμάς τους κονδύλοφούς να έχουμε προκατασκευασμένες απόψεις για καθέτι; [...] Ας γράψουν οι μουσικούριτικοί διθυράμβους. Τελικά νομίζω ότι άλλη εμείς, οι δημιουργοφόροι, φταίμε για δύλα. [...] Κανονικά, θά 'πρεπε ν' απαγορεύεται

δια ροπάλου τόσο σημαντικά νέα μουσικά έργα να ανεβαίνουν για δύο μόνο παραστάσεις. Να μην προλαβάσουν να δημιουργήσουν το μήδο τους, να μην τα παρακολουθεί ένα μεγαλύτερο κοινό.»

Άννα Μιχαλισάνου, Ένα
«Μόνο ενθουσιώδη σχόλια ακούμε γύρω γυρώ: «Τόχασες; Α, δεν μπορείς να φαντασείς τι έχασες!» [...] Αλλά γιατί μόνο δύο παραστάσεις, κύριε Μέγαρε; Το παράγειλες το έργο, το πλήρωσε, το έστησες, δώσε μια άνεση να το χαρούν περισσότερο!»

Μεσημβρινή
«Ο Νίκος Κυπουργός στο **Σιωπή, ο βασιλιάς ακούει** επιβεβαίωσε με μη αμφισβήτημένα επικείριμα τη μουσική του στόφα. Απέδειξε ότι όχι μόνο αντιλαμβάνεται ωστά τη θεατρική σημαγή όπως την πλάθει ο λόγος, αλλά και ότι γνωρίζει να την φορμάρει μουσικώς, να την επενδύει με αγωγές και μελωδίες τέτοιας υφής, που να υπογραμίζονται περισσότερο στην ειρωνεία, ο σαρκασμός, ακόμη και οι λυρικότητες και οι συναυθηματισμοί εκείνοι που πλουμίζουν το έργο. [...]»

Κωστας Χαραλαμπίδης, Νίκα

BIOS

Το πολιτιστικό κέντρο BIOS ασχολείται με την επιμέλεια και δημιουργία πολιτιστικών προγραμμάτων με σκοπό την πρώθυπη των σύγχρονων μορφών τέχνης, τη σχέση των τεχνών με την τεχνολογία και τα νέα μέσα, αλλά και τη διασύνδεση διαφορετικών καλλιτεχνικών πεδίων. Δίνοντας στέγη σε νέες και ανερχόμενες θεατρικές ομάδες και μουσικά σχήματα, αποτελεί πόλο έλξης για το ανίσχυρο κοινό της Αθήνας, αλλά και σημείο αναφοράς για τους δένους καλλιτέχνες.

Από το 2004, το BIOS στράφηκε και στο θέατρο για παιδιά. Σε συνεργασία με το Θέατρο Νέων (Ελλάδα) και το Τ.Ρ.Ο. (Ιταλία), παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στην Ελλάδα οι ακόλουθες θεατρικές διαδραστικές-συμμετοχικές παραστάσεις βασισμένες στη χρήση πολυμέσων: *Γιαπωνέζοι κήποι, Χορεύοντας με τα χρώματα, Ιταλικοί κήποι, Το ασημηπόπανο*.

www.bios.gr

«Μπράβο στις Όπερες των ζητιάνων και εύχομαι να συνεχίσουν με το ίδιο πάθος.»

Στέφανος Λαζαρίδης

Η ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ ΚΑΙ Ο (ΚΑΛΟΣ) ΛΥΚΟΣ (2005)

«[Μ]ια παράσταση απόλυτα ολοκληρωμένη ερμηνευτικά, εικαστικά και μουσικά, και κυρίως... ΕΧΕΙ ΤΡΕΛΟ ΓΕΛΙΟ!»

Αθηνόραμα, οι κριτικές του κοινού

«Τη συνιστώ ανεπιφύλακτα στους φίλους του είδους, αλλά ακόμα περισσό